

## МЕДІАПРАВО

Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn. 2026: 59; 252–261 • DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2026.59.13964>

УДК 070:004.8:34(477:4)

### ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В МЕДІА: ВИКЛИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ AI ACT ЄС

Павло Присяжний

Львівський національний університет імені Івана Франка,  
вул. Університетська, 1, 79000, Львів, Україна

e-mail: [ppm.diego@gmail.com](mailto:ppm.diego@gmail.com)

<https://orcid.org/0000-0003-0222-8837>

У статті проаналізовано правові аспекти використання штучного інтелекту в медіа-асфері та окреслено ключові виклики для України у контексті імплементації Регламенту Європейського Союзу про штучний інтелект (AI Act). Розглянуто особливості регулювання алгоритмічних систем у журналістиці, проблеми відповідальності за автоматизований контент, використання генеративних моделей, а також ризики поширення дезінформації й deepfake-технологій. Наголошено на необхідності гармонізації національного медіаправа з європейськими стандартами та визначено напрями адаптації українського законодавства до нових регуляторних вимог.

*Ключові слова:* штучний інтелект, медіаправо, AI Act, журналістика, алгоритмічне регулювання, інформаційна безпека.

**Постановка проблеми.** Стрімкий розвиток технологій штучного інтелекту істотно трансформує сучасний медіапростір, змінюючи способи створення, поширення та споживання інформації. Алгоритмічні системи дедалі активніше застосовуються у журналістській практиці – від автоматизованого написання новин і персоналізації контенту до модерації коментарів та аналізу аудиторії. Водночас використання штучного інтелекту в медіа породжує низку правових, етичних та соціальних викликів, пов'язаних із прозорістю алгоритмів, відповідальністю за контент, дотриманням прав людини та свободою слова. У 2024 році Європейський Союз ухвалив Регламент про штучний інтелект (AI Act), який став першим у світі комплексним правовим актом, спрямованим на регулювання використання систем штучного інтелекту з урахуванням рівнів ризику<sup>1</sup>. Для України, яка задекларувала курс на європейську ін-

---

<sup>1</sup> Європейський парламент і Рада Європейського Союзу (2024), *Регламент Європейського Парламенту і Ради про встановлення гармонізованих правил щодо штучного інтелекту* (Artificial

теграцію та гармонізацію законодавства з правом ЄС, імплементація положень AI Act є не лише правовим зобов'язанням, а й важливим етапом формування сучасної моделі медіарегулювання. Особливої актуальності проблема правового регулювання ІІІ в медіа набуває в умовах повномасштабної російської агресії проти України, коли інформаційна безпека, протидія дезінформації та захист демократичних цінностей стають ключовими елементами національної безпеки<sup>2</sup>. Використання генеративних моделей, технологій синтезу зображень і відео (deepfake), автоматизованих систем поширення контенту може як посилювати спроможність медіа, так і створювати загрози для суспільної довіри<sup>3</sup>. Метою статті є аналіз правового регулювання використання штучного інтелекту в медіа у світлі положень AI Act Європейського Союзу та визначення ключових викликів і перспектив для України у процесі імплементації цього регламенту. Завданнями дослідження є: з'ясувати особливості застосування AI Act до медіасфери; проаналізувати ризик-орієнтований підхід до регулювання ІІІ; окреслити проблеми адаптації українського законодавства до європейських стандартів; визначити напрями подальших наукових і правових досліджень у цій сфері.

**Теоретичне підґрунтя дослідження.** Проблематика правового регулювання штучного інтелекту в медіа перебуває у фокусі уваги європейських та міжнародних дослідників права, медіакомунікацій і цифрової етики. У наукових працях останніх років ІІІ розглядається не лише як технологічний інструмент, а як соціотехнічне явище, що впливає на демократичні процеси, свободу слова та інформаційний плюралізм. Дослідники підкреслюють, що алгоритмічні системи в медіа здатні формувати порядок денний, впливати на аудиторні практики та посилювати ефект інформаційних бульбашок. У правовій площині ключове значення мають документи Європейського Союзу, присвячені регулюванню цифрових технологій, зокрема Загальний регламент про захист даних (GDPR), Акт про цифрові послуги (Digital Services Act) та Акт про цифрові ринки (Digital Markets Act)<sup>4,5</sup>. Вони створили нормативне підґрунтя для подальшого ухвалення AI Act, який уперше системно класифікує системи штучного інтелекту за рівнем ризику та встановлює обов'язки для їх розробників і користувачів. У працях західних правників наголошується, що застосування AI Act до медіасфери має враховувати баланс між регуляторним втручанням держави та захистом свободи вираження поглядів<sup>6</sup>. Зокрема, автоматизовані системи рекомендацій, модерації контенту та генерації новин потребують особливої уваги з огляду на ризики непрозорості алгоритмів і дискримінаційних ефектів.

**Методологічна основа дослідження.** Методологічною основою дослідження є комплекс загальнонаукових і спеціальних методів пізнання. Застосовано ме-

Intelligence Act), Брюсель. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj/eng>

<sup>2</sup> Дуцик, Д. Р. (ред.) (2022), *Регулювання онлайн-медіа в Україні та ЄС: правові підходи та перспективи гармонізації*, Український інститут медіа та комунікації, Київ, 214 с.

<sup>3</sup> Покальчук, О. (2022), «Інформаційна безпека та маніпулятивні технології в умовах війни», *Медіанпростір*, № 3, с. 12.

<sup>4</sup> Європейський парламент і Рада Європейського Союзу (2022), *Акт про цифрові послуги* (Digital Services Act), Брюсель. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj/eng>

<sup>5</sup> Європейський парламент і Рада Європейського Союзу (2022), *Акт про цифрові ринки* (Digital Markets Act), Брюсель. URL: [https://digital-markets-act.ec.europa.eu/index\\_en](https://digital-markets-act.ec.europa.eu/index_en)

<sup>6</sup> Floridi, L., Cowls, J. (2022), *A Unified Framework of Five Principles for AI in Society*, Oxford Internet Institute, Oxford.

тод аналізу й синтезу для опрацювання нормативно-правових актів Європейського Союзу та України, що регулюють використання штучного інтелекту й діяльність медіа. Порівняльно-правовий метод використано для зіставлення положень AI Act з чинним українським законодавством у сфері медіаправа та інформаційної безпеки. Формально-юридичний метод дав змогу дослідити структуру правових норм AI Act, їхній зміст та механізми імплементації. Системний підхід застосовано для аналізу взаємодії норм медіаправа, цифрового права та права Європейського Союзу. Окрім того, використано метод узагальнення для формування висновків щодо ключових викликів та перспектив адаптації українського законодавства до європейських стандартів регулювання ШІ.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Регламент Європейського Союзу про штучний інтелект (AI Act) запроваджує ризик-орієнтований підхід до регулювання систем ШІ, що має принципове значення для медіасфери. Відповідно до цього підходу, системи штучного інтелекту поділяються на категорії неприйнятної, високої, обмеженої та мінімальної ризику<sup>7</sup>. Такий поділ дозволяє диференціювати регуляторні вимоги залежно від потенційного впливу технологій на права людини та суспільні процеси. У контексті медіа особливу увагу привертають системи, що використовуються для автоматизованого створення та поширення контенту, персоналізації новинних стрічок, таргетованої реклами та модерації інформації<sup>8</sup>. Вони можуть не належати до категорії високого ризику формально, проте їхній кумулятивний вплив на формування громадської думки та демократичні інститути потребує правового врегулювання.

Однією з ключових новацій AI Act є закріплення ризик-орієнтованої моделі правового регулювання штучного інтелекту, яка має принципове значення для функціонування сучасних медіа. Замість універсальних заборон або загальних декларацій регламент пропонує диференційований підхід, за якого вимоги до систем ШІ залежать від потенційного впливу таких систем на права людини, демократичні процеси та суспільні інтереси<sup>9</sup>. У медіасфері цей підхід дає змогу поєднати необхідність захисту свободи слова з потребою мінімізувати ризики маніпуляції інформацією.

Алгоритмічні системи, що використовуються в медіа, виконують різні функції: автоматизоване створення новинного контенту, рекомендація матеріалів, таргетування реклами, модерація коментарів, аналіз настроїв аудиторії. Формально більшість таких систем не віднесені AI Act до категорії високого ризику, оскільки вони не здійснюють прямого впливу на критично важливі сфери, як-от охорона здоров'я чи правосуддя<sup>10</sup>. Водночас їхній сукупний вплив на формування інформаційного простору є значним і може призводити до системних наслідків, зокрема викривлення публічного дискурсу та посилення інформаційних бульбашок.

Особливу роль у цьому контексті відіграють алгоритми рекомендацій, які визначають, який контент стає видимим для користувачів онлайн-платформ. Такі алгоритми

<sup>7</sup> Council of the European Union (2023), *AI governance and fundamental rights*, Brussels.

<sup>8</sup> Helberger, N., Zuiderveen Borgesius, F. (2022), "Governing Online Platforms: From Controversy to Cooperation", *Computer Law & Security Review*, Vol. 45.

<sup>9</sup> Napoli, P. (2023), *Social Media and the Public Interest: Media Regulation Reimagined*, Columbia University Press, New York.

<sup>10</sup> Wardle, C., Derakhshan, H. (2022), *Information Disorder Revisited: Deepfakes and Synthetic Media*, Council of Europe.

працюють на основі аналізу поведінкових даних і прагнуть максимізувати залученість аудиторії, що нерідко сприяє поширенню емоційно забарвлених або поляризуючих матеріалів. З правового погляду це створює дилему між економічними інтересами платформ і суспільною функцією медіа як інституту демократичного контролю.

AI Act частково реагує на ці виклики, запроваджуючи вимоги до прозорості використання штучного інтелекту. Зокрема, користувачі повинні бути поінформовані про взаємодію з системами ШІ або про те, що контент створено чи модифіковано автоматизованими засобами. Для медіа це означає необхідність маркування синтетичного контенту та розкриття інформації про застосування алгоритмів у редакційних процесах<sup>11</sup>. У перспективі такі норми можуть сприяти підвищенню довіри аудиторії, але водночас потребують додаткових організаційних і фінансових ресурсів.

У контексті України питання прозорості алгоритмів набуває особливої ваги з огляду на тривалий стан інформаційного протистояння<sup>12</sup>. Відсутність чітких правил щодо використання ШІ в медіа створює ризики неконтрольованого поширення маніпулятивного контенту, що може бути використаний як внутрішніми, так і зовнішніми суб'єктами впливу. Імплементация положень AI Act у цій частині могла б стати інструментом посилення інформаційної безпеки, за умови їх адаптації до національного правового поля.

Окремого аналізу потребує питання відповідальності за контент, створений або поширений за допомогою штучного інтелекту. Традиційні моделі медіаправа виходять з персоніфікованої відповідальності журналіста або редакції, тоді як у випадку автоматизованих систем виникає складна мережа суб'єктів: розробник алгоритму, постачальник технології, платформа та користувач. AI Act пропонує розподілений підхід до відповідальності, що, однак, потребує уточнення в національному законодавстві України з урахуванням особливостей медійного ринку.

Практичний вимір застосування штучного інтелекту в медіа особливо яскраво проявляється у діяльності великих онлайн-платформ та цифрових новинних сервісів, які вже сьогодні активно використовують автоматизовані системи для створення та розповсюдження контенту. У країнах Європейського Союзу низка медіа експериментує з генеративними моделями для написання коротких новинних заміток, спортивних оглядів або фінансових зведень. Такі практики, за умов належного маркування та редакційного контролю, розглядаються як допустимі в межах AI Act, оскільки вони не замінюють журналістську відповідальність, а лише оптимізують технічні процеси.

Водночас негативні кейси, пов'язані з використанням штучного інтелекту в медіа, стали одним із аргументів на користь жорсткішого регулювання. Йдеться, зокрема, про поширення deepfake-відео із зображеннями публічних осіб, які вводять аудиторію в оману, а також про автоматизовані мережі поширення дезінформації. У відповідь AI Act закріплює обов'язок маркування синтетичного аудіо- та відеоконтенту, що є важливим запобіжником маніпуляцій<sup>13</sup>. Для українського інформаційно-

<sup>11</sup> OECD (2023), *Artificial Intelligence, Information Integrity and Democracy*, Paris.

<sup>12</sup> Терещенко, Л. (2024), «Штучний інтелект у журналістиці: правові межі та етичні стандарти», *Наукові записки Інституту журналістики*, т. 1, с. 88.

<sup>13</sup> Wardle, C., Derakhshan, H. (2022), *Information Disorder Revisited: Deepfakes and Synthetic Media*, Council of Europe.

го простору, який перебуває під постійним тиском інформаційних атак, така норма має не лише правове, а й стратегічне значення.

Гармонізація українського медіазаконодавства з європейськими стандартами у сфері штучного інтелекту відбувається поступово та фрагментарно. Прийняття Закону України «Про медіа» стало важливим кроком у напрямі адаптації до підходів ЄС, зокрема щодо регулювання онлайн-платформ і сервісів спільного доступу до відео. Однак цей закон не містить спеціальних положень, присвячених використанню штучного інтелекту в редакційній діяльності або алгоритмічному управлінню контентом.

У цьому контексті імплементація AI Act може виступати каталізатором для подальшого розвитку національного законодавства. Йдеться не лише про формальне відтворення норм європейського регламенту, а про інтеграцію його принципів у систему медіаправа України<sup>14</sup>. Зокрема, принципи прозорості, підвітності та людського контролю над алгоритмічними рішеннями можуть бути закріплені у вигляді обов'язкових стандартів для медіаорганізацій та платформ.

Практичним прикладом гармонізації може слугувати запровадження вимог щодо розкриття інформації про використання автоматизованих систем у виробництві новин. У державах ЄС такі вимоги поступово стають частиною внутрішніх редакційних кодексів, що доповнюють правове регулювання. В Україні аналогічний підхід міг би бути реалізований через поєднання законодавчих норм і саморегуляції медіаспільноти, що відповідає європейській традиції м'якого регулювання у сфері свободи слова.

Варто також враховувати, що гармонізація з правом ЄС у сфері штучного інтелекту не може ігнорувати національні особливості. Українські медіа функціонують в умовах воєнного стану, що накладає додаткові обмеження та відповідальність за поширення інформації<sup>15</sup>. У цьому сенсі положення AI Act щодо протидії маніпуляціям і дезінформації можуть бути адаптовані з урахуванням законодавства про національну безпеку та оборону, не порушуючи при цьому базових стандартів свободи вираження поглядів.

Таким чином, практичні кейси використання штучного інтелекту в медіа демонструють необхідність комплексного підходу до регулювання, який поєднує правові норми Європейського Союзу з українською правовою традицією. Гармонізація законодавства у цій сфері має розглядатися не як механічне запозичення, а як процес правової адаптації, спрямований на забезпечення сталого розвитку медіасистеми в умовах цифрових трансформацій.

У правовому вимірі AI Act варто розглядати як складову ширшої системи регулювання цифрового простору Європейського Союзу, що формується у взаємозв'язку з Актом про цифрові послуги (Digital Services Act) та Актом про цифрові ринки (Digital Markets Act). Разом ці нормативні акти створюють комплексну модель управління цифровими платформами, у межах якої питання використання штучного інтелекту в медіа набуває системного характеру<sup>16</sup>. Для України це означає необхід-

<sup>14</sup> Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (2023), *Алгоритмічні системи та онлайн-медіа: виклики для регулювання*, Київ.

<sup>15</sup> Покальчук, О. (2022), «Інформаційна безпека та маніпулятивні технології в умовах війни», *Медіапростір*, № 3, с. 12.

<sup>16</sup> Helberger, N., Zuiderveen Borgesius, F. (2022), "Governing Online Platforms: From Controversy to Cooperation", *Computer Law & Security Review*, Vol. 45.

ність узгодження не лише окремих положень AI Act, а й загальної логіки європейського підходу до регулювання медіасередовища.

З позицій міжнародного та європейського права ключовим є питання дотримання фундаментальних прав і свобод людини, зокрема свободи вираження поглядів, права на отримання інформації та права на недискримінацію. AI Act прямо декларує, що регулювання штучного інтелекту не повинно порушувати Європейську конвенцію з прав людини та Хартію основних прав ЄС<sup>17</sup>. У медіасфері це означає, що будь-які обмеження, пов'язані з алгоритмічним регулюванням контенту, мають бути пропорційними, обґрунтованими та передбачуваними.

Для українського законодавства така логіка є особливо важливою, оскільки Конституція України закріплює свободу слова як одну з базових демократичних цінностей. У процесі імплементації AI Act постає завдання уникнути надмірного регуляторного тиску на медіа, який міг би бути сприйнятий як прихована форма цензури. Саме тому гармонізація має здійснюватися з урахуванням міжнародних стандартів, вироблених Радою Європи та Європейським судом з прав людини, де свобода медіа розглядається як наріжний камінь демократичного суспільства.

Окремий юридичний аспект стосується розподілу відповідальності між суб'єктами, залученими до використання штучного інтелекту в медіа. AI Act пропонує модель, за якої відповідальність покладається не лише на кінцевого користувача системи, а й на її розробника та постачальника. Для України це означає необхідність перегляду традиційних підходів медіаправа, які зосереджуються переважно на відповідальності редакції або мовника. У випадку автоматизованого контенту важливо юридично визначити, чи може редакція нести повну відповідальність за продукт алгоритмічного рішення, створеного сторонньою технологічною компанією.

У міжнародно-правовому контексті дедалі частіше порушується питання екстериторіальності цифрового регулювання. AI Act, як і інші акти ЄС, має екстериторіальний ефект, поширюючись на суб'єктів, що надають послуги або продукти на території Союзу незалежно від місця їх реєстрації<sup>18</sup>. Для українських медіа та платформ, які орієнтуються на європейську аудиторію або співпрацюють з компаніями з ЄС, це означає фактичну необхідність дотримання положень AI Act навіть до його формальної імплементації в національне законодавство.

Важливу роль у процесі гармонізації відіграватимуть національні регуляторні органи. В Україні функції контролю у сфері медіа покладені на Національну раду з питань телебачення і радіомовлення, однак її повноваження щодо алгоритмічних систем і цифрових платформ залишаються обмеженими. У перспективі можливим є розширення компетенції регулятора або створення спеціалізованого органу, відповідального за нагляд за використанням штучного інтелекту, за аналогією з моделями, передбаченими AI Act.

Таким чином, імплементація AI Act у правову систему України вимагає комплексного підходу, що поєднує норми міжнародного права, стандарти Європейського Союзу та національні особливості медіарегулювання. Успішна гармонізація можли-

<sup>17</sup> Keller, D. (2022), "The EU's AI Act and Freedom of Expression", *Columbia Journal of European Law*, Vol. 28(2), pp. 251–274.

<sup>18</sup> UN Office of the High Commissioner for Human Rights (2022), *The impact of artificial intelligence on freedom of expression*, Geneva.



ва лише за умови чіткого визначення меж державного втручання, прозорого розподілу відповідальності та збереження пріоритету прав людини у цифровому середовищі.

У процесі імплементації AI Act Україна постає перед вибором оптимальної моделі правового регулювання використання штучного інтелекту в медіа. Європейський підхід поєднує елементи обов'язкового регулювання та саморегуляції, що дозволяє зберігати баланс між захистом суспільних інтересів і свободою медіа. Для українського правового поля така модель є особливо релевантною, оскільки жорстке нормативне втручання у сферу журналістики може створювати ризики обмеження свободи слова, тоді як повна відсутність регулювання – сприяти зловживанню алгоритмічними технологіями.

AI Act не встановлює прямих заборон на використання штучного інтелекту в журналістиці, проте вводить чіткі рамки відповідальності та прозорості<sup>19</sup>. У цьому контексті ключовим для України є запровадження правових механізмів, які б забезпечували інформування аудиторії про використання автоматизованих систем, а також можливість людського контролю над алгоритмічними рішеннями. Такі вимоги можуть бути інтегровані у національне медіазаконодавство шляхом внесення змін до Закону України «Про медіа» або через ухвалення спеціального закону, присвяченого регулюванню штучного інтелекту.

Зрештою, важливим елементом гармонізації з правом ЄС є врахування принципу пропорційності, що є базовим у європейській правовій традиції. Регуляторні заходи щодо використання ШІ в медіа повинні відповідати легітимній меті, бути необхідними в демократичному суспільстві та не виходити за межі того, що є необхідним для її досягнення. У воєнному контексті це означає можливість тимчасового посилення контролю за інформаційним простором,<sup>20</sup> однак із чіткими гарантіями недопущення довільних обмежень свободи вираження поглядів.

Окремої уваги потребує питання саморегуляції та співрегуляції у медіасфері. Європейський досвід свідчить, що ефективне регулювання алгоритмічних систем можливе за умови активної участі професійної спільноти, зокрема через розроблення редакційних стандартів, етичних кодексів та галузевих рекомендацій щодо використання штучного інтелекту<sup>21</sup>. Для України такий підхід може стати інструментом адаптації положень AI Act без надмірної бюрократизації медіаринку.

З міжнародно-правової точки зору імплементація AI Act також сприятиме підвищенню рівня правової визначеності у сфері транскордонної діяльності медіа. Українські медіаорганізації, які співпрацюють з європейськими платформами або працюють на аудиторію ЄС, фактично вже перебувають у зоні дії європейських цифрових регламентів. Наближення національного законодавства до стандартів ЄС дозволить уникнути колізій правових режимів та полегшить інтеграцію України в єдиний цифровий ринок.

<sup>19</sup> European Audiovisual Observatory (2024), *AI and Media Regulation in Europe*, Strasbourg.

<sup>20</sup> ЮНЕСКО (2023), *Рекомендації щодо етики штучного інтелекту та свободи вираження поглядів у медіа*, Париж. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/rekomendacziyi-yunesko-shhodo-etyky-shtuchnoho-intelektu-klyuchovi-fakty/?pdf=22613>

<sup>21</sup> Дуцик, Д. Р. (ред.) (2022), *Регулювання онлайн-медіа в Україні та ЄС: правові підходи та перспективи гармонізації*, Український інститут медіа та комунікації, Київ, 214 с.

У перспективі імплементація AI Act може стати підґрунтям для формування в Україні комплексної політики у сфері штучного інтелекту, що охоплюватиме не лише медіа, а й інші суспільно значущі сфери. У медіаконтексті це відкриває можливість для розвитку інноваційних журналістських практик за умови дотримання високих стандартів прав людини та демократичних цінностей. Таким чином, гармонізація українського медіазаконодавства з європейськими нормами у сфері штучного інтелекту має розглядатися як стратегічний крок на шляху до правової та інституційної інтеграції України з Європейським Союзом.

## СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Council of the European Union (2023), *AI governance and fundamental rights*, Brussels.
2. European Audiovisual Observatory (2024), *AI and Media Regulation in Europe*, Strasbourg.
3. European Commission (2023), *Liability rules for artificial intelligence*, Brussels.
4. Floridi, L., Cowls, J. (2022), *A Unified Framework of Five Principles for AI in Society*, Oxford Internet Institute, Oxford.
5. Helberger, N., Zuiderveen Borgesius, F. (2022), "Governing Online Platforms: From Controversy to Cooperation", *Computer Law & Security Review*, Vol. 45.
6. Keller, D. (2022), "The EU's AI Act and Freedom of Expression", *Columbia Journal of European Law*, Vol. 28(2), pp. 251–274.
7. Napoli, P. (2023), *Social Media and the Public Interest: Media Regulation Reimagined*, Columbia University Press, New York.
8. OECD (2023), *Artificial Intelligence, Information Integrity and Democracy*, Paris.
9. UN Office of the High Commissioner for Human Rights (2022), *The impact of artificial intelligence on freedom of expression*, Geneva.
10. Wardle, C., Derakhshan, H. (2022), *Information Disorder Revisited: Deepfakes and Synthetic Media*, Council of Europe.
11. Дуцик, Д. Р. (ред.) (2022), *Регулювання онлайн-медіа в Україні та ЄС: правові підходи та перспективи гармонізації*, Український інститут медіа та комунікації, Київ, 214 с.
12. Європейський парламент і Рада Європейського Союзу (2022), *Акт про цифрові послуги* (Digital Services Act), Брюсель. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj/eng>
13. Європейський парламент і Рада Європейського Союзу (2022), *Акт про цифрові ринки* (Digital Markets Act), Брюсель. URL: [https://digital-markets-act.ec.europa.eu/index\\_en](https://digital-markets-act.ec.europa.eu/index_en)
14. Європейський парламент і Рада Європейського Союзу (2024), *Регламент Європейського Парламенту і Ради про встановлення гармонізованих правил щодо штучного інтелекту* (Artificial Intelligence Act), Брюсель. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj/eng>
15. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення (2023), *Алгоритмічні системи та онлайн-медіа: виклики для регулювання*, Київ.
16. Покальчук, О. (2022), «Інформаційна безпека та маніпулятивні технології в умовах війни», *Медіанпростір*, № 3, с. 12–19.



17. Рада Європи (2022), *Алгоритмічні системи та права людини*, Страсбург. URL: <https://www.coe.int/en/web/artificial-intelligence/the-framework-convention-on-artificial-intelligence>
18. Терещенко, Л. (2024), «Штучний інтелект у журналістиці: правові межі та етичні стандарти», *Наукові записки Інституту журналістики*, т. 1, с. 88–99.
19. ЮНЕСКО (2023), *Рекомендації щодо етики штучного інтелекту та свободи вираження поглядів у медіа*, Париж. URL: <https://nrat.ukrintei.ua/rekomendacziyi-yunesko-shhodo-etyky-shtuchnogo-intelektu-klyuchovi-fakty/?pdf=22613>

## REFERENCES

1. Council of the European Union (2023), *AI governance and fundamental rights*, Brussels.
2. European Audiovisual Observatory (2024), *AI and Media Regulation in Europe*, Strasbourg.
3. European Commission (2023), *Liability rules for artificial intelligence*, Brussels.
4. Floridi, L., Cowls, J. (2022), *A Unified Framework of Five Principles for AI in Society*, Oxford Internet Institute, Oxford.
5. Helberger, N., Zuiderveen Borgesius, F. (2022), “Governing Online Platforms: From Controversy to Cooperation”, *Computer Law & Security Review*, Vol. 45.
6. Keller, D. (2022), “The EU’s AI Act and Freedom of Expression”, *Columbia Journal of European Law*, Vol. 28(2), pp. 251–274.
7. Napoli, P. (2023), *Social Media and the Public Interest: Media Regulation Reimagined*, Columbia University Press, New York.
8. OECD (2023), *Artificial Intelligence, Information Integrity and Democracy*, Paris.
9. UN Office of the High Commissioner for Human Rights (2022), *The impact of artificial intelligence on freedom of expression*, Geneva.
10. Wardle, C., Derakhshan, H. (2022), *Information Disorder Revisited: Deepfakes and Synthetic Media*, Council of Europe.
11. Dutsyk, D. R. (ed.) (2022), *Regulation of Online Media in Ukraine and the EU: Legal Approaches and Harmonization Prospects*, Ukrainian Institute of Media and Communication, Kyiv.
12. European Parliament and Council of the European Union (2022), *Digital Services Act*, Brussels. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj/eng>
13. European Parliament and Council of the European Union (2022), *Digital Markets Act*, Brussels. URL: [https://digital-markets-act.ec.europa.eu/index\\_en](https://digital-markets-act.ec.europa.eu/index_en)
14. European Parliament and Council of the European Union (2024), *Artificial Intelligence Act*, Brussels. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj/eng>
15. National Council of Television and Radio Broadcasting of Ukraine (2023), *Algorithmic Systems and Online Media: Regulatory Challenges*, Kyiv.
16. Pokalchuk, O. (2022), “Information Security and Manipulative Technologies in Wartime”, *Media Space*, No. 3, pp. 12–19.
17. Council of Europe (2022), *Algorithmic Systems and Human Rights*, Strasbourg. URL: <https://www.coe.int/en/web/artificial-intelligence/the-framework-convention-on-artificial-intelligence>
18. Tereshchenko, L. (2024), “Artificial Intelligence in Journalism: Legal Limits and Ethical Standards”, *Scientific Notes of the Institute of Journalism*, Vol. 1, pp. 88–99.

19. UNESCO (2023), *Guidelines on Artificial Intelligence and Freedom of Expression in Media*, Paris. <https://nrat.ukrintei.ua/rekomendacziyi-yunesko-shhodo-etyky-shtuchnogo-intelektu-klyuchovi-fakty/?pdf=22613>

## LEGAL REGULATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE USE IN MEDIA: CHALLENGES FOR UKRAINE IN THE CONTEXT OF THE EU AI ACT IMPLEMENTATION

**Pavlo Prysiashnyy**

*Ivan Franko National University of Lviv  
Universytetska Str., 1, Lviv, Ukraine, 79000*

*e-mail: [ppm.diego@gmail.com](mailto:ppm.diego@gmail.com)*

*<https://orcid.org/0000-0003-0222-8837>*

This article examines the legal regulation of artificial intelligence in the media sector in the context of the adoption and implementation of the European Union Artificial Intelligence Act (AI Act). The study focuses on the transformation of contemporary media practices under the influence of algorithmic systems and generative technologies, highlighting the growing legal challenges related to automated content production, distribution, and moderation within digital media environments.

Particular attention is paid to the risk-based regulatory approach introduced by the AI Act and its relevance to media activities. The article analyses how algorithmic recommendation systems, synthetic media technologies (including deepfakes), and automated journalistic tools may affect freedom of expression, media pluralism, and public trust. The EU regulatory framework is considered in close connection with other digital legal instruments, such as the Digital Services Act and the Digital Markets Act, forming a comprehensive model of platform and media governance.

The article further explores the challenges of harmonising Ukrainian media legislation with European legal standards. It is argued that Ukraine's commitment to European integration necessitates not only formal transposition of AI Act provisions but also substantive adaptation to national legal traditions, constitutional guarantees of freedom of speech, and the specific conditions of wartime information security. The legal issues of transparency, accountability, and allocation of liability among developers, platforms, and media actors are analysed from both EU and Ukrainian perspectives. The study concludes that the implementation of the AI Act may serve as a strategic opportunity for Ukraine to modernise its media law and develop a balanced regulatory model that combines legal regulation with self-regulatory mechanisms. Emphasis is placed on the need to ensure proportionality of state intervention, protection of fundamental rights, and alignment with international human rights standards in the regulation of artificial intelligence in the media sphere.

**Keywords:** artificial intelligence, media law, EU law, AI Act, freedom of expression, algorithmic regulation, digital media.

Отримано редакцією видання / Received: 12.01.2026

Прорецензовано / Revised: 12.01.2026

Схвалено до друку / Accepted: 13.01.2026

Опубліковано на сайті видання / Published on the publication's website: 07.02.2026